

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15380/2022
24.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелица Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Драган Бојанић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Вера Пауновић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 112/22 од 15.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 112/22 од 15.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П2 162/21 од 09.11.2021. године, првим ставом изреке, уређен је начин одржавања контаката између малолетне ВВ и малолетног ГГ са туженим, као оцем коме деца нису поверена на самостално вршење родитељског права, а на начин одређен у првом ставу изреке. Другим ставом изреке обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног ГГ плаћа месечно 9.860,00 динара и за издржавање малолетне ВВ износ од 8.460,50 динара почев од 01.01.2019. године, па док постоји законска обавеза издржавања, за текући месец унапред до петог у месецу, уплатом на текући рачун законске заступнице деце, мајке АА из ..., отворен под бројем ... код Банса ..., с тим што је доспеле рате дужан исплатити одједном, са законском затезном каматом од њихове месечне доспелости до исплате. Трећим ставом изреке обавезан је тужени да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 398.150,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 112/22 од 15.03.2022. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Параћину П2 162/21 од 09.11.2021. године у делу другог става изреке који се односи на законску затезну камату и у трећем ставу изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог да тужилци на заостале рате издржавања малолетног ГГ и малолетне ВВ законску затезну камату исплати од њихове месечне доспелости до исплате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио свој одговор на ревизију тужиле.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), па је оценио да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиље побијају се одлуке другостепеног суда о законској затезној камати и о трошковима поступка.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно завршен. Применом става 2. истог члана ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови, не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући у виду изложене законске одредбе, као и околност да је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке о камати и против решења о трошковима поступка, односно против одлука о споредним тражењима тужиље која не чине главни тужбени захтев, то је изјављена ревизија недозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије Врховни касациони суд је имао у виду да су побијаном одлуком преиначене одлуке првостепеног суда о основаности тужбеног захтева за исплату камате и трошкова парничног поступка, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба односи се на примену општег режима допуштености овог правног лека према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правоснажне пресуде у којој је њен побијани део или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом Закона о парничном поступку или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у конкретном случају није дозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић